

Persbericht

Eendrachtstraat 33
1050 Brussel

24.04 - 01.06.2024

Opening

Woensdag 24.04

18 - 21 uur

Ter gelegenheid van Art
Brussels Gallery Night

Baronian invites Parliament

In het verlengde van de dialoog die vorig jaar begon met de tentoonstelling *Rien n'est permanent* in het Parlement in Parijs, organiseert Baronian in Brussel een tentoonstelling met werken van zeven kunstenaars van Parliament Gallery.

Deze uitwisseling tussen de twee galeries - de ene bijna 50 jaar na de andere opgericht - die niet alleen hun gedeelde visie op kunst betuigt, maar ook de culturele band tussen Parijs en Brussel bewijst. Baronian is verheugd om deze nieuwe generatie kunstenaars te verwelkomen en hen open te stellen voor een nieuw publiek in de hoofdstad.

Parliament Gallery, opgericht in 2020, is het resultaat van de wens om de functie van de kunstgalerie te heroverwegen, nieuwe voorstellen te formuleren rond het proces van interactie tussen het publiek en het kunstwerk, en zichtbaarheid te bieden aan een nieuwe generatie Franse en internationale kunstenaars.

Flaviu Cacoveanu's praktijk ontvouwt zich op de grens van meerdere media. Zijn artistieke discours omvat tegelijkertijd - vanuit een performatief oogpunt - fotografie, installatie, kant-en-klare objecten of sculpturen, en hij treedt voornamelijk op op het punt waar ze elkaar kruisen. Zijn diep intuïtieve proces is gevoelig voor de interactie tussen de elementen en materialen die hij zorgvuldig selecteert. Door middel van schijnbaar nonchalante maar scherpe en humoristische observaties belicht hij de sporen die onopgemerkte stadsbewoners, vaak insecten en afgedankte gebruiksvoorwerpen, achterlaten en die allemaal een portret van de kunstenaar vormen - als een weerspiegeling van zijn omgeving.

Natacha Donzé ziet schilderen als een manier om de gangbare referenties en begrippen van onze tijd te deconstrueren, waarbij ze oude en hedendaagse iconografische elementen gebruikt. Geologische documenten staan naast beelden van politieke contexten, science fiction, videospelletjes, reclame en historische encyclopedieën.

Charlotte Dualé maakt haar werken in keramiek. Elke bewerkte en geassembleerde vorm zou een lid van het lichaam kunnen voorstellen en het onderzoek van de kunstenaar richt zich op hun vermogen om te vervormen, te fragmenteren en zich te verzetten tegen de systemen die hen tegenwerken. De werken vertegenwoordigen dus een moment van reactie en verandering, en richten zich op voorbijgaande menselijke toestanden die niet binnen een bepaalde taal of voorstelling kunnen worden gevangen.

Florian Fouché's sculpturale en performatieve experimenten zijn geworteld in de dynamische relaties tussen mensen, dingen en omgevingen - met een verkenning van medische instellingen. Zijn sculpturen, met kenmerken als ophanging, beperkte materialen, precaire balans en de integratie van objecten, zijn onlosmakelijk verbonden met een geschiedenis van volkse vormen. Aberratie, toeval en omstandigheden zijn terugkerende thema's in zijn werk. Ze gaan met sprongen vooruit, waarbij de specifieke ruimtelijke kenmerken van elke tentoonstellingslocatie de kunstenaar de gelegenheid bieden om zijn conceptueel netwerk te herschikken en de plastische verbeelding nieuw leven in te blazen.

In de Graft-serie van Yohan Hàn, die de vorm heeft van traditionele Koreaanse trommels, gaat hij in op de heropleving van het lichaam. Ze zijn gemaakt van aan

Baronian

elkaar genaaid dierenhuiden en bedekt met dikke lagen verf. Hun materialiteit doet denken aan die van een hybride omhulsel. Deze objecten, ontworpen om trillingen te produceren met de handen van de muzikanten, nodigen ons uit om een parallel te trekken met de manier waarop onze vingers zich tegenwoordig gedragen op onze touchscreens en toetsenborden. Deze werken bevragen de zintuiglijke ervaring van het leven in een realiteit die het vleeselijke met het digitale verbindt.

Hij creëert podia en nieuwe sociale ecosystemen bestaande uit mensen, machines, algoritmen en planten - opgevat als grootschalige performatieve installaties - het werk van Nile Koetting complexifieert enceneringen actief door middel van mise en abyme. Hij gebruikt theater als een hulpmiddel - niet als een kunstvorm - vanwege zijn vermogen om spektakel te organiseren en te genereren door het distilleren van effecten op een gegeven podium.

Guillaume Valenti's begrip van beelden is paradoxaal. De kunstenaar heeft een serie schilderijen ontwikkeld die de composities van tentoonstellingsruimtes en de presentatie van kunstwerken herzien. De kunstenaar laat zich inspireren door foto's die hij op internet heeft verzameld - hij verzamelt foto's van tentoonstellingen en heeft inmiddels een kolossale catalogus opgebouwd - en vermomt ze, waardoor hun oorspronkelijke realiteit verandert. Hij voegt generieke en symbolische vormen uit kunstwerken toe die een duidelijk gedefinieerde rol spelen in de compositie. Door de kwestie van de reproduceerbaarheid van beelden te problematiseren, leiden de schilderijen van Guillaume Valenti tot een vanzelfsprekende vraag: hoe leeft het beeld voort in onze echte wereld nadat het is opgenomen door het digitale?